

Diszpécserközpont beszámoló

2025

Tisztelt Tulajdonosok!

A 2025-ös év egyfajta hullámvasút volt a DK életében. Megéltünk és megtapasztaltunk újra végleteket, szélsőségeket is gazdagon, miközben zajlottak a mindennapi feladatok.

Az év elején mind bent, mind pedig kint az alacsony létszám volt a jellemző. Ezért a gyengébb keresleti időszakban is ki tudott alakulni részleges kapacitás hiány a „becsörgősebb” órákban. Ez a fajta kiszolgálási probléma minden évben megfigyelhető volt eddig is, de alacsonyabb létszám esetén húsbavágóbb, mint stabilabb időszakban. A nálunk nagyobb cégek is megérezték ezt, viszont a kisebbek számára ez már végzetesnek bizonyult. Alátámasztja ezt a későbbi események sorozata.

Először a T4-ről. A többi szakterület beszámolójában olvashatjátok a különböző adatokat, én itt inkább azt szeretném kiemelni, ami a DK-t érinti. Sikerült a telefonosi és diszpécseri oldalt is megerősíteni létszámban. Értékes és jó munkaerőt tudtunk „átigazolni”. Ezzel, valamint a későbbi lépésekkel sikerült stabilizálni az év végére a szolgáltatást. Megjelentek a nemkívánatos elemek is a megrendelőink között, de ezt a Ti kinti és a benti dolgozók közös munkájával sikerült rendbe tenni.

Az év közepétől egyértelműen érezhető volt, hogy a 6X6 taxinál komoly problémák generálódtak. Itt egy kicsit visszaugorva az időben, amikor még a különböző megvásárlási és együttműködési ajánlatokat tárgyaltuk, volt egy ötletem. Közös üzemeltetést szerettem volna megvalósítani valamilyen formában a 6X6 Taxi állományával. Mégpedig olyan módon, hogy a mi központunk szolgáltatott volna valamilyen megegyezés szerinti ellentételezés fejében. Nyilván mögöttünk nem állt tőke, „csak” szakmai tudás és tapasztalat, úgyhogy mindösszesen egy mosolyt tudtunk csinálni ezzel az elképzeléssel a tárgyalópartnerünk arcára. Az idő azonban minket igazolt. Nyártól kezdődően elkezdtek érdeklődni és belépni a volt dobókockás kollégák. A folyamatos „szállingózást” a szolgáltatás szüneteltetésére vonatkozó bejelentés tette véglegessé. Így jutottunk el a mai helyzetig. Ez a fajta vérátömlesztés azonban csak átmeneti segítség a City Taxi számára, nem pedig mindent megoldó hosszútávú eredmény. Újra komoly lelki és fizikai terhet jelentettek a sokszor kezelhetetlen stílusban és alpári módon kommunikáló „betelefonáló jövevények”. Nehéz volt látni a „lányok” szemében a megrökönyödést és a könnycseppeket úgy, hogy igazából csak meghallgatni és bátorítani tudjuk Őket, valós segítséget adni nem, mert azt a feladatot is nekik kell elvégezni, hogy véglegesen kiszűrjék ezeket az elemeket. Minden tiszteletem az övék, csak megköszönni tudom nekik azt, hogy nem adták fel a munkát a közösség érdekében!

A 2026-os célkitűzések és tervek szinte ugyan azok, mint a 2025-ös évben, amelyeket szerintem jelentős mértékben sikerült megvalósítani. Nyilvánvaló, hogy ezen az úton kell továbbra is haladnunk, de önmagában ez már kevés lesz a biztonságos és nyugodt jövőhöz.

Emlékeztetőnek beilleszttem ide a tavalyi beszámolómból a célkitűzéseket.

2025-ös célkitűzések

- A szolgáltatási színvonal jelentéges szintjének fenntartása
- A diszpécsercsapat stabilitásának megőrzése
- Változó piaci környezethez való alkalmazkodás
- Tulajdonosi elvárásoknak megfelelő napi működés biztosítása
- A visszajelzések alapján történő folyamatos figyelem és megújulás

Amennyiben itt fejeződbe be a beszámoló néhány tetszetős szófordulattal, akkor nem lenne teljes, nem lenne őszinte részemről.

Engedjétek meg nekem azt, hogy az elmúlt három, illetve hat év tapasztalata is szóljon belőlem.

Közös cégünk, a City Taxi nagymértékben előregedett és alulfinanszírozott!

Ez a kettő így elég rossz kombináció a jövőre nézve.

Külön vizsgálva a két meghatározást, az elsőt a helyén kezelve, néhány esetben még előnyünkre is szolgálhat. Az idősödés velejárója a csökkenő teljesítmény, a beszűkülő szemlélet és látásmód, valamint az, hogy kevésbé lesz nyitott az ember az új dolgok felé. Aki eléri az ötödik vagy hatodik X környékét és nem jár így, az az üdítő kivételek egyike lehet csak...

Amennyiben megnézzük a jelenlegi választott tisztségviselőket (valamint a jövőbeli aspiránsok) életkorát, alig találni hatvan év alattiakat. A megszerzett tudás és tapasztalat aranyat ér ugyan, de kellenének a fiatalok, akiknek ezt át lehet adni, és akik még akarnak akár kettőt is lépni egy helyett. A teljes alkalmazotti gárdára igaz ez, talán az éjszakai szolgálatokban jobb csak az életkori arány. Az egyik legjobb példa talán én vagyok erre. Amikor közel három évtizede beléptem a City-be, egyike voltam az első ötven legfiatalabb kollégának. Lehet, hogy ez így van mind a mai napig. Beszélgettem néhány 30-as és 40-es kollégával is erről, akik talán érdeklődnének pozíciók iránt, de az ellentételezést számszerűsítve nekik, lemondóan legyintettek. Itt lép képbe az alulfinanszírozottság kérdése. Aki két vagy három gyereket nevel, lakásra gyűjt, vagy csak megélni szeretne, annak bevételt kell teremtenie. Ez igaz a DK-ra is! Fiatalok nagyon kevés kivétellel nem akarnak ennyit dolgozni, főleg nem ennyiért. Nincsen nálam a bölcsök köve, de ha nem változtatunk ezen a szemléletmódon, ha nem tudjuk megállítani ezt a folyamatot, akkor nehéz lesz visszafordítani az eróziót, ami átjárja a cégünket, a tulajdonunkat. Eklatáns példája ennek a hétvégi, ünnepnapos és a rendezvényes napok kiszolgálása. Jellemzően öreg indiánok vágtatnak szerencsés esetben fiatalabb paripákon a megrendelők kiszolgálásának érdekében. Zsigeri ellenállás van a vezénnyel szemben sok esetben, akad, aki a kilépést lebegteti (ami még engem is felbőszít, mint tulajdonost), de mint vezetőségi tag látom kristálytiszta, hogy ez a 22 csapdája. Vegyél fel új embereket, vezényeld őket, fizessenek többet, ha nem tetszik akár el is mehetnek (hangzik el sokszor, ugye?), ugyanakkor tartsd a költségvetést, mert ha nem, akkor valamit rosszul csinálsz.

(Kikívánkozik belőlem egy régi tulajdonos, pályatárs megjegyzése, aki még közelebb is áll hozzám az átlagnál. „Gyuri! Ugye te nem éheskedtél, és nem vettél fel EBESZ-es fuvart!” Megnyugtattam, hogy nem. Nem vettem el az utcán dolgozók elől, ahogyan egyik igazgatósági tag sem. Pedig több mint félhavi fizetésem lett volna az az egy nap. Aki ezt sírásnak veszi, az nagyon tévúton jár! Ez pusztán csak a tények közlése. Mint ahogyan az is, hogy nem véletlenül van már komplett City-s részleg a BKV-nál vagy az Arriva dolgozói között.)

Ez egy kórkép, egy közösen megoldandó feladat a jövőnkre nézve, a saját érdekünkben.

Véleményem szerint a mai helyzetben a DK egysége és közössége az egyik legnagyobb piaci értékünk. Elengedhetetlenül szükségünk lenne egy nemzetközi taxirendelő applikációra, amely ugyan lehet, hogy nem tudja felvenni a két multival a versenyt, de egyfajta stabilitást jelenthetne a számunkra, elindítva az átmenetet a telefonos rendelések felől az appos irányba. Az eddigi ilyen irányba mutató próbálkozásaink nem jártak sikerrel, de ezt a vasat tovább kell ütni mindenképpen. Kifejezetten érezhető egyfajta ragaszkodás a hagyományos értékeink irányába, de ezt csak akkor fogjuk tudni megtartani és kiaknázni, amennyiben magunkra nézve komolyabban vesszük a szolgáltatásunk minőségének nemcsak a szinten tartását, hanem célként tűzzük ki annak emelését is!

Záró gondolatként szeretnék megosztani veletek egy kínai bölcséletet, amely szerint - Nincsen pesszimista ember, csak tisztán látó optimista! -

Számomra ez azt jelenti, hogy ismerve a hibáinkat és a nehézségeinket, tisztában kell lenni ezekkel és meg kell tanulni az előnyünkre megváltoztatni ezeket.

Ezúton is szeretném megköszönni a Diszpécserközpont minden dolgozójának az elmúlt éves munkáját, külön megemlítve Bauer Zoltánt, akinek a megrendíthetetlen nyugalma a nehéz helyzetekben is támaszt jelent számunkra.

Köszönöm szépen, hogy elolvastátok a kicsit rendhagyóra sikerült beszámolómat. Természetesen a felmerülő kérdéseitekre szívesen válaszolok akár előbb, vagy pedig a közgyűlésen.

Budapest, 2026.05.05.

Székely György Igazgatósági tag